

[Krag.]

blikket foreligger udformet i Lovforslag, som vi for øvrigt for Tiden har til Behandling? Jeg haaber at faa den højtærede Ministers Svar. Jeg skal dermed, som sagt, anbefale Forslaget til velvillig Overvejelse og til, efter en Udvalgsbehandling, snarlig Ophøjelse til Lov.

Hvad det andet Lovforslag, som her er til Behandling, angaar, Forslaget om Ændringer i Loven om Rentebevillinger, skal jeg sige, at jeg meget vel forstaar, at den højtærede Minister har taget dette Spørgsmaal op til Overvejelse samtidig med Konverteringsproblemet, men jeg mener rigtignok, det trænger til en grundig Overvejelse. Thi hvor god Hensigten end er med dette Forslag, saa frygter jeg for, at en saadan Lovgivning i den kommende Tid vil lægge afgørende Hindringer i Vejen for Finansieringen i tredje og fjerde, ja, maaske højere Prioriteter og derigennem afgørende sætte Bom for de Veje, ad hvilke en saadan Finansiering hidtil er tilvejebragt.

Det er ikke ualmindeligt, at saadanne Laan i Prioriteter, som ligger højt op imod Skorstenen, tilvejebringes derved, at den for Laanet udstedte Obligation stilles til Auktion eller underhaanden sælges til en Kurs, som betinger en væsentlig højere Rente end den, den vedkommende her faar Adgang til. Man kan sige, at det er en mindre sund Fremgangsmaade, men det er nu engang den Fremgangsmaade, man maa gribe til for overhovedet at faa Finansieringen gennemført; og lukkes der af for den Slags Transaktioner, saa betyder det en afgørende Hemning af Byggeriet i Fremtiden og gaar jo altsaa imod den højtærede Regerings Planer til Varetagelse af det overordentlig vigtige Beskæftigelses-hensyn inden for Byggefagene. De overordentlig store Beløb, som her er sat ind, og som vedvarende er til Disposition med det Formaal at holde denne Nøgleindustri, som Byggevirksomheden er, i fuldt Sving, vil komme til at staa underlig til Bestemmelser af den Karakter, som her er foreslaet, og som absolut kun kan komme til at virke hemmende. Men ogsaa paa dette Punkt er vi villige til en velvillig Overvejelse af det forelagte Lovforslag.

Hasle: I Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag om Konvertering skriver den højtærede Minister:

„Af Hensyn til saavel Landbrugs-erhvervets særlige Vanskeligheder som til

Betydningen af en almindelig Rentesænkning stimulerende Indflydelse paa Erhvervslivet som Helhed maa det imidlertid anses nødvendigt, at Bestræbelserne for en varig Nedsættelse af Renten af faste Laan videreføres.“

Det lyder smukt og er jo rigtigt, men ser man paa den Politik, der fra Regeringens Side er ført i hele Rentespørgsmaalet, og sammenligner den med den Politik, som vi fra vor Side vilde have gennemført, saa vil man se, at den Politik, Regeringen er slaaet ind paa, kun har haft den ene Side af de to Forhold for Øje. Regeringens Politik har udelukkende beskæftiget sig med de bestaaende Landbrugslaan, den har ikke interesseret sig for den anden Side af Sagen, det almindelige Renteniveau her i Landet.

Det er rigtigt, at den første Kriselovgivning, Loven om den tvungne Nedsættelse af Indlaansrenten i Banker og Sparekasser, tog Sigte ogsaa paa Nedbringelse af det almindelige Renteniveau her i Landet; men lige saa sikkert er det, at det Forslag, der forelagdes for os i September Maaned i Aar; udelukkende havde de bestaaende Laan for Øje og ikke alene ikke medvirkede til at sænke det almindelige Renteniveau, men tværtimod med Sikkerhed maatte formenes at bidrage til at højne Renteniveauet. Lovforslaget af September Maaned i Aar tilsigtede ved Tvang at nedbringe Renten af bestaaende Laan, men netop gennem et Skattepaalæg af Kapitalen, af Renten maatte det naturligvis bevirke en Stigning af det almindelige Renteniveau.

Det er derfor falsk Reklame, naar Regeringen paastaar, at Forslaget af September Maaned i Aar var en Fortsættelse af den Politik, Regeringen hidtil har ført, og det er falsk Reklame, naar den nu kommer og siger, at det Forslag, vi i Dag behandler, er en anden Form for det samme, som foresloges i September. Det var med fuld Ret, at de konservative Medlemmer af Landbokommissionen, da der blev afæsket dem en Erklæring til Regeringens Rentepolitik, svarede: Vi kan ikke vide noget om, hvorvidt vi vil gaa ind paa den, for vi ved ikke, hvilken Rentepolitik Regeringen har. Man kan sige, at de Ord, som de konservative Medlemmer udtalte i Landbokommissionen, fik en omgaaende Bekræftelse. Den Politik, Regeringen havde ført ved Loven om den tvungne Nedsættelse af Renten, blev slaaet over i, jeg kan næsten sige, sin diametrale Modsætning ved Forslaget af September. Nu har man genoptaget den gamle Linie, men det er klart, at man ikke paa Forhaand